

[Mette Groes]

Men vi vil se positivt på, hvad der måtte komme frem i debatten både her i salen og i udvalget.

Annelise Gotfredsen (KF):

Forandring fryder, og det kan jo være meget rart til en afveksling at kunne være enig med energiministeren.

Jeg er helt enig i, at bevillingsspørgsmålet er et tungtvejende argument for ikke at kaste sig ud i foretagender som foreslået her. Vi er naturligvis også interesseret i, at man kan udvikle vedvarende energi, og vi finder i øvrigt, at der er mange forskningsprojekter i gang på både indenlandsk og udenlandsk plan. Men jeg kunne godt tænke mig, at man brugte udvalgsbehandlingen til at få en nøje undersøgelse af, om der ikke i virkeligheden på det område, som det radikale venstre nu kaster sig ud i, er en overlapning mellem mange af de aktiviteter, der findes i forvejen. Det tror jeg det vil være gavnligt at få en nøje redegørelse for.

Lennart Larson (V):

Dansk særkende har i generationer været lokale initiativer, enkeltvis eller i andelsbevægelser. De store forsyningsvirksomheder, vi har i dag, og som, hvad jeg har sagt flere gange, er noget af det mest professionelle, man har, er startet med disse mindre initiativer, for elforsyning vel for 75 år siden og for varmen for omkring 25 år siden. Man har altså et erfaringsgrundlag for, hvad den lokale befolkning og den lokale interessegruppe kan gøre for at præge en udvikling. Og hvis den så er fornuftig, vil den skabe et værdifuldt led i samfundsudviklingen i al almindelighed.

Man taler så meget om, hvilket pres jeg lille person eventuelt kunne have udøvet i spørgsmålet om naturgasprojektet. Jeg er næsten sikker på, at hvis jeg har kunnet overbevise energiministeren om, at han skal lade være med at bruge kulbrinter, hvor han kan samle alle mulige brændselsbesparelser op i sin oliefortrængning, er det er at foretrække, og det er det også her.

Der er to ting i dette, dels hvorledes man bruger sine ressourcer, dels hvorledes man får aktiveret den lokale befolkning til at interessere sig for spørgsmålet om den vedvarende energi. Jeg vil gerne sige, at lige så vel

som jeg har stor tillid til, at den lokale befolkning kan være med til på det specielle erhvervsområde og forsyningsområde at få gang i disse ting, har jeg megen respekt for energiministerens ganske fortrinlige og udmærkede måde at styre forskningen og teknologien på – det bliver ministeren nødt til at læse i tidenden, for han hører ikke efter nu. Jeg roste faktisk ministeren for den måde, man arbejder på i energistyrelsen og energidepartementet i relation til den måde, man prøver at udvikle teknologien inden for de energibesparende områder på, og derfor kan jeg ikke her tage stilling til, om det skal være specielt Nordvestjysk Folkecenter for Vedvarende Energi, der skal have hele bevillingen, eller det eventuelt skal være energioorganisationen Vedvarende Energi, som må påtage sig et ansvar for, at der ikke sker det, fru Annelise Gotfredsen nævner, en overlapning i den indsats, vi gør på den vedvarende energis område.

Det er jo sådan, at de andre energioorganisationer har et ansvar for sammen med kommunerne og energiministeriet at sikre, at det, man investerer fra samfundets side, udnyttes optimalt. Vi ved også, at man i EF-regie og i nordisk regie arbejder med de vedvarende energikilder, og da er det selvfølgelig væsentligt, at man får det samordnet på en sådan måde, at man får mest muligt ud af samfundsressourcerne. Men man kan ikke undvære det lokale initiativ, og jeg vil faktisk gerne i udvalget være med til at drøfte, hvorledes vi fra udvalgets side kunne tænke os at støtte dels det lokale initiativ, dels et samarbejde for at få de produkter, der fremstilles, i brug, samt hvorledes vi kommer videre med på den helt rigtige måde at arbejde med den vedvarende energi.

Jeg tror, det er meget værdifuldt, at man får en så enkel produktionsmåde som overhovedet muligt. På andre forsyningsmæssige og energimæssige områder har vi netop i Danmark gjort det på den enkleste og mest energiøkonomiske måde inden for en investeringsramme, der har været meget rimelig, netop fordi vi har startet med erfaringen fra de folk, der er ude i samfundet. Vi har i modsætning til vore store nabo i syd ikke nødig at gå med begge hænder i lommen og med seler og livrem for at holde bukserne oppe. Vi prøver at se, om den ikke går, og så får vi noget god og billig energi.